

Alperes: Európai Bizottság

### Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg az Európai Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságának 2013. június 24-i, valamint az Európai Bizottság Főtitkárságának 2013. szeptember 3-i határozatát, amelyek megtagadták a hozzáférést a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2013. május 30-án indult 2013/4000. sz. kötelezettségszegési eljárást megindító felszólító levélhez;

— kötelezze az alperest saját költségei, valamint a felperesek költségeinek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek négy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első, a felperesek információhoz való hozzáférési jogának megsértésére alapított jogalap

A felperesek elsőként arra hivatkoznak, hogy a Bizottság megtámadott határozata megsértette az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdése, az Alapjogi Charta 42. cikke, az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikkének (1) bekezdése, valamint az 1049/2001/EK rendelet<sup>(1)</sup> 2. cikk (1) bekezdése szerinti információkhoz való hozzáférésre vonatkozó jogukat.

2. A második, a részleges hozzáférés vizsgálata során elkövetett téves jogalkalmazásra alapított jogalap

A felperesek arra hivatkoznak továbbá, hogy a Bizottság téves jogalkalmazást követett el vizsgálata során, amely alapján megtagadta az információhoz való részleges hozzáférést. Az ezzel kapcsolatban a határozatban szereplő megállapítások tévesek és sértik az arányosság elvét.

3. A harmadik, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap

A megtámadott határozat ezen felül nem felel meg az indokolási kötelezettség követelményeinek.

4. A negyedik, az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikke (1) bekezdése második mondatának megsértésére alapított jogalap

A felperesek az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. cikke (1) bekezdése második mondata szerinti, az információk hatósági szerv beavatkozása nélküli megismerésére vonatkozó joguk megsértésére hivatkoznak.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet 3. kötet 331. o.)

### 2013. október 2-án benyújtott kereset — Hollandia kontra Bizottság

(T-542/13. sz. ügy)

(2013/C 344/123)

Az eljárás nyelve: holland

### Felek

Felperes: Holland Királyság (képviselők: J. Langer és M. Bulterman)

Alperes: Európai Bizottság

### Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a Holland Királyság által hozott, a nemzetközi vasúti személyszállítási szolgáltatások liberalizációjára vonatkozó végrehajtási rendelkezésekről szóló 2012. június 8-i rendelet bizonyos rendelkezéseinek alkalmazásának mellőzéséről szóló, 2013. július 18-i C(2013) 4474 végleges bizottsági határozatot;

— a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalappal úgy érvel, hogy a Bizottság tévesen alapította a megtámadott határozatot a 2012/34/EU irányelv<sup>(1)</sup> 61. cikkére. Ha a Bizottság nem ért egyet azzal, ahogyan a holland jogalkotó az irányelvet átülteti, az EUMSZ 258. cikkére hivatkozhat.

2. A második jogalap a védelemhez való jognak, a bizalomvédelem elvének és a jóhiszemű együttműködés elvének a megsértésén alapul, mivel a Bizottság az „EU kísérleti projekt” lefutása után a 2012/34/EU irányelv 61. cikke alapján alkalmazhatatlannak nyilvánított holland jogszabályi rendelkezéseket. Az „EU kísérleti projekt”<sup>(2)</sup> keretében a Bizottság kérdéseire válaszolva a Holland Királyság ésszerűen indulhatott ki abból, hogy a Bizottság a vele közölt információkat kizárólag egy (esetleges) kötelezettségszegési eljárás keretében használja majd fel.

3. A harmadik jogalap az indokolás hiányán és a 2012/34/EU irányelv helytelen értelmezésén alapul, mivel a Bizottság megállapította, hogy az irányelv 10. cikkének (3) bekezdése értelmében vett, „a szolgáltatás fő célja” meghatározásának szempontjai előre nem állapíthatók meg, és hogy a felügyeleti hatóságok feladata megállapítani az irányelv 11. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „gazdasági egyensúly” meghatározásának szempontjait.

(<sup>1</sup>) Az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló, 2012. november 21-i 2012/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 343., 32. o.).

(<sup>2</sup>) Lásd „Az eredmények Európája — a közösségi jog alkalmazása című bizottsági közleményt” (COM(2007) 502 végleges).

### 2013. október 7-én benyújtott kereset — Dyson kontra Bizottság

(T-544/13. sz. ügy)

(2013/C 344/124)

Az eljárás nyelve: angol

#### Felek

Felperes: Dyson Ltd (Malmesbury, Egyesült Királyság) (képviselők: E. Batchelor solicitor és F. Carlin barrister)

Alperes: Európai Bizottság

#### Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (<sup>1</sup>) a porszívók energiafogyasztásának címkézése tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2013. május 3-i 665/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet (HL 2013. L 192., 1. o.) teljes egészében vagy legalábbis a takarításhatékonyságra és energiahatékonyságra vonatkozó rendelkezéseit tartalmazó részében; és

— az alperest kötelezze saját költségeinek és a felperes ezen eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek a viselésére.

#### Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes előadja, hogy a vitatott rendelet jogellenes, és e tekintetben három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusának elfogadásával túllépte a felhatalmazó jogszabály, a 2010/30/EU irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerinti hatáskörét, mivel:

— a 10. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktusnak pontosan tájékoztatnia kell az európai uniós fogyasztókat a használat közbeni energiafogyasztásról. A vitatott rendelet megteveszti a fogyasztókat a porszívó energiahatékonyságával kapcsolatban, mert a takarításhatékonyság tesztelésére kizárólag üres porgyűjtővel, azaz nem „használat közben” kerül sor;

— a 10. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktusnak pontosan tájékoztatnia kell az európai uniós fogyasztókat a készülék használat közbeni alapvető erőforrás-fogyasztásáról, nevezetesen a porzsákokról és a szűrőkről. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus erről nem tájékoztatja a fogyasztókat.

2. A második, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság nem tett eleget az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 296. cikkéből eredő, indokolásra vonatkozó kötelezettségének, mert a vitatott rendelet nem nyújt magyarázatot arra, miért nem elégséges a „technikai haladás”, amely lehetővé tehetné az energiafogyasztás és takarításhatékonyság telített porgyűjtővel történő tesztelését. Azt sem fejt ki, hogy a Bizottság miért halasztotta el öt évvel a telített porgyűjtővel végzendő vizsgálatot.

3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság a vitatott rendelet elfogadásával megsértette az egyenlőség alapvető elvét, mivel az hátrányos megkülönböztetést alkalmaz a porzsákos porszívók javára a porzsák nélküli porszívókkal szemben, és/vagy a ciklonrendszerű porszívókkal szemben. A porfelszívás erősségének eltömődés okozta csökkenése, amely a porzsákos porszívók sajátja, nem mutatható ki a jelenlegi tesztelés alapján. A fogyasztók nem tudják könnyen felismerni a porzsák nélküli, illetve a ciklonrendszerű porszívók viszonylagos érdemeit.

(<sup>1</sup>) Az energiával kapcsolatos termékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő jelöléséről szóló, 2010. május 19-i 2010/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2010. L 153., 1. o.).

### A Törvényszék 2013. október 2-i végzése — RiskMetrics Solutions kontra OHIM (RISKMANAGER)

(T-557/12. sz. ügy) (<sup>1</sup>)

(2013/C 344/125)

Az eljárás nyelve: angol

A negyedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

(<sup>1</sup>) HL C 370., 2011.12.17.